

Nr 109.

Av herr **Hagberg** i Malmö m. fl., om ökat tullskydd för vissa slag av hattar och mössor.

Den svenska hattindustrien och i synnerhet den gren av densamma, som bedriver tillverkning av damhattar, har sedan en följd av år arbetat under mycket tryckta förhållanden. Orsaken härtill är den alltjämt ökade konkurrensen från länder — sådana som Tyskland och Tjeckoslovakien — inom vilka hattfabrikationen, i motsats till vad här i landet är fallet, i stor omfattning äger karaktären av hemindustri och på grund härav gynnas av exceptionellt låga arbetslöner. Särskilt under den senare tiden har från dessa länders sida bedrivits en priskonkurrens, som, därest ingen förändring sker, inom kort kommer att tvinga den svenska hattindustrien att avskeda en stor del av arbetarstammen, vilken för närvarande omfattar cirka 1 500 arbetare.

Att den utländska konkurrensen kunnat få så ödesdigra följder beror till väsentlig del på att tullen å färdiga eller halvfärdiga hattar, vilken för ogarnerade hattar uppgår till 50 öre per stycke och för garnerade hattar till 1 kr. resp. 75 öre per stycke, alltefter som garneringen innehåller silke eller icke, särskilt vad beträffar damhattar visat sig vara så låg, att den i många fall icke ens kompenserar tullkostnaderna för de erforderliga halvfabrikaten, vilka till övervägande del måste införas från utlandet. Vad t. ex. beträffar ogarnerade filthattar är råmaterialet — de s. k. filtstuparna — belagda med samma tull som hattarna varför i detta fall intet som helst tullskydd åtnjutes för framställningen av själva hattarna. Andra tullbara råvaror eller halvfabrikat äro hattflätor med tull av 2 kronor per kg, sidenfoder och sidenband med tull av 10—20 kronor per kg samt olika slag av andra besättningsartiklar med tullar, liggande mellan 10 och 50 kronor per kg. I detta sammanhang må framhållas att tullarna å vissa av dessa halvfabrikat, bland annat genom införandet av tilläggstullar, underkastats höjningar utan att någon motsvarande höjning vidtagits beträffande tullarna å de färdiga hattarna, vilka därigenom fått sitt tullskydd ytterligare försämrat.

Denna bristfälliga avvägning av tullarna för å ena sidan hattarna och å andra sidan de erforderliga halvfabrikaten torde, då en tullsänkning för dessa senare av olika skäl lärer erbjuda svårigheter, kunna på enklaste och mest effektiva sätt avhjälpas genom en lämplig tullförhöjning å hattarna. Då tullarna å vissa halvfabrikat utgå i form av såväl grundtullar som tilläggstullar, synes det riktigast att en dylik tullförhöjning, vars förnämsta syfte skulle vara att åstadkomma erforderlig kompensation för halvfabrikatstullarna, sker genom påförande av tilläggstullar. Till vinnande

av nämnda syfte torde dessa tilläggstullar icke böra sättas till lägre belopp än grundtullarna.

Vad ovan nämnts angående den bristande avvägningen av tullarna för å ena sidan hattar och å andra sidan erforderliga halvfabrikat därtill kommer att närmare belysas av provmateriel med tillhörande kalkyler, vilket för ändamålet skall ställas till vederbörande riksdagsutskotts förfogande.

På grund av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta, att för varor av nedannämnda slag, vilka införas från utlandet, skall utöver enligt tulltaxan stadgad tull utgå tilläggstull på sätt nedan sägs:

Tulltaxe- nummer	V a r u s l a g	Tilläggstull för 1 stycke kronor
	Hattar, ej av pälsverk eller strumpstolsarbete, även halvfärdiga: -----	
	andra slag: -----	
	av annat ämne:	
ur 630	ogarnerade; ävensom mössor, sydda av flätor, hän- förliga till nr 358	—: 50
	andra slag:	
631	försedda med garnering eller montering av varor, innehållande silke	1: —
632	andra	—: 75

Stockholm den 20 januari 1934.

Erik Hagberg.

Nils Holmström.

Bj. Holmgren.